

Čís. 283.

Zákon ze dne 15. dubna 1920,

jmž se upravuje započtení služební doby profesorů škol středních, pokud byla ztrávena na školách nižší kategorie nebo v duchovní správě.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Profesorům středních škol a hlavním učitelům na ústavech učitelských jest pro postup do vyšších platů započísti také služební dobu, ztrávenou na školách nižší kategorie s právem veřejnosti po zkoušce způsobilosti pro školy obecné, celým rozsahem kromě čtyř let.

(Změna čl. III. § 11 a čl. IV. § 16, 17 a 18 zákona ze dne 24. února 1907, č. 55 ř. z., a § 10 zákona ze dne 23. května 1919, č. 275 Sb. z. a n.)

§ 2.

U profesorů tělocviku a hudby, jimž ve smyslu § 1 tohoto zákona se ze služební doby ztrávené na školách nižší kategorie odpočítávají čtyři léta, odpadá další odečtení ze služební doby podle § 9 zákona ze dne 23. května 1919, č. 275 Sb. z. a n., oněm však z nich, kteří na školách nižší kategorie ztrávili po zkoušce způsobilosti méně nežli 4 léta, odečte se ve smyslu uvedeného § 9 ještě ona doba, o kterou jest doba na školách nižší kategorie ztrávena kratší nežli 4 léta.

§ 3.

Profesorům náboženství na středních školách jest pro postup do vyšších platů započísti služební dobu, ztrávenou na školách nižší kategorie s právem veřejnosti aspoň s úvazkem 10 týdenních hodin, exhortu v to nepočítajíc, v celém rozsahu kromě dvou let; službu ztrávenou v duchovní správě nebo na školách nižší kategorie s menším úvazkem jest započísti polovinou.

(Změna § 53, odst. 4., zákona ze dne 28. července 1917, č. 319 ř. z.)

§ 4.

Provést tento zákon ukládá se ministru školství a národní osvěty v dohodě s ministrem financí.

§ 5.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1920.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Habrman v. r.

Čís. 284.

Zákon ze dne 15. dubna 1920,

jmž se stanoví poměr trestů v území různého práva.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Než budou pro celé území Československé republiky sjednocena ustanovení o ukládání a výkonu trestů soudních, budíž postupováno podle těchto pravidel:

§ 2.

Je-li v některém zákoně nebo nařízení, platném také pro oblast trestního práva uherského, stanoveno jen některý z trestů uvedených v trestním zákoně ze dne 27. května 1852, č. 117 ř. z., nebo, má-li trest podle tohoto trestního zákona býti vykonán na území kdysi uherském, buď při ukládání a vykonávání trestů užito zásad:

1. Uzavření na odděleném místě rovná se vězení mladistvých osob podle § 27 zák. čl. XXXVI. z roku 1908.

2. Na místě vězení ne delšího dvou měsíců nastupuje uzamčení podle § 18, odst. 2., zák. čl. XL. z roku 1879; jinak rovná se vězení trestu vězení podle III. hlavy zák. čl. V. z roku 1878 s tou odchylkou, že při trestu vězení, uloženém podle zákona ze dne 27. května 1852, č. 117 ř. z., může se vězení na vlastní náklad stravovati.

3. Tuhé vězení rovná se vězení podle III. hlavy zák. čl. V. z roku 1878, není však možno toto tuhé vězení přeměnit v trest peněžitý.

4. Trest uzamčení a vězení podle bodů č. 2. a 3. vykoná se ve věznicích okresních soudů, nebo ve věznicích sborového soudu, jenž trest uložil.

5. Žalář, není-li delší dvou let, rovná se žaláři podle III. hlavy zák. čl. V. z roku 1878 a vykoná se v obvodovém žaláři nebo věznicí soudů sborového, určené pro výkon žaláře, jinak rovná se káznici podle III. hlavy zák. čl. V. z roku 1878 s tou změnou, že neplatí zde omezení časové, vyčleně tam, a vykoná se v zemské trestnici.

6. O těžkém žaláři platí ustanovení bodu 5.

7. Zostření uložená rozsudkem zůstávají v platnosti právě tak, jako výhody plynoucí z počítání samovazby podle trestního zákona ze dne 27. května 1852, č. 117 ř. z.

8. Na věznicích, odsouzených podle trest. zákona ze dne 27. května 1852, č. 117 ř. z., pro takové trestné činy, za něž uložený trest dovoleno jest odpykati s úlevami, stanovenými ve zvláštních nařízeních a výnosech (t. zv. politické trestné činy), vykoná se trest jako státní vězení se zachováním uvedených úlev.

§ 3.

Má-li trest podle práva uherského býti vykonán mimo oblast tohoto práva, vykoná se:

1. vězení osob mladistvých podle § 27 zák. čl. XXXVI. z roku 1908 jako uzavření na odděleném místě podle § 270 trestního zákona ze dne 27. května 1852, č. 117 ř. z.;

2. uzamčení jako vězení podle téhož trestního zákona;

3. vězení ne delší jednoho roku, sprostili-li soud v rozsudku podle § 41 zák. čl. V. z roku 1878 odsouzeného práce a svolil-li k tomu, aby se stravoval na vlastní náklad, jako vězení podle trestního zákona ze dne 27. května 1852, č. 117 ř. z., při čemž budiž zproštění práce rozsudkem vyřčené zachováno;

4. vězení bez těchto úlev uložené na dobu ne delší jednoho roku jako tuhé vězení podle trestního zákona ze dne 27. května 1852, č. 117 ř. z.;

5. vězení delší jednoho roku jako žalář podle téhož trestního zákona se zachováním případných výhod co do osvobození od práce a možnosti stravovati se na vlastní náklad, vyslovených rozsudkem podle § 41 zák. čl. V. z r. 1878;

6. žalář, není-li delší pěti let, jako žalář podle trestního zákona ze dne 27. května 1852, č. 117 ř. z.;

7. žalář delší pěti let jako těžký žalář podle téhož trestního zákona;

8. státní vězení v trestnicích určených k tomu (odst. 3. nařízení vlády republiky Československé ze dne 17. ledna 1920, č. 38 Sb. z. a n.), a to způsobem stanoveným v § 35 zák. čl. V. z r. 1878 a se všemi ulehčeními, která jsou podle ustanovení platných v území výkonu trestu poskytována trestancům, kteří byli odsouzeni pro delikty politické;

9. káznice jako těžký žalář podle trestního zákona ze dne 27. května 1852, č. 117 ř. z., ve státní trestnici.

§ 4.

Ministerstvo spravedlnosti jest oprávněno z vážných důvodů (přeplnění ústavu, ohledy zdravotní a bezpečnostní) pro čas nezbytné potřeby učiniti nutná opatření co do místa výkonu trestu.

§ 5.

Tento zákon nabývá účinnosti osmého dne po vyhlášení a výkon jeho ukládá se ministru spravedlnosti.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Veselý v. r.

Zákon ze dne 14. dubna 1920,

kterým se vláda zmocňuje ke slučování a rozlučování obcí, k změně hranic obcí, okresů, žup a zemí, jakož i k potřebným administrativním opatřením s tím souvisejícím.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Vláda se zmocňuje, aby v přechodné době až do konce roku 1920 slučovala neb rozlučovala obce všeho druhu a aby měnila hranice obcí, okresů politických, soudních a zastupitelských a k tomu cíli i hranice žup a zemí.

V této době není potřebí k těmto opatřením dobrých zdání, vyjádření nebo souhlasu zúčastněných obcí nebo jakýchkoli sborů správních, úřadů nebo sborů zákonodárných.

Vláda však jest povinna zamýšlené sloučení, rozlučení nebo změnu hranic uveřejniti po dobu osmi dnů vyhláškou v zúčastněných obcích. V dalších osmi dnech má každý právo podati připomínky u ministerstva vnitra, které o nich rozhodne, dohodnouc se s ministerstvem spravedlnosti.

§ 2.

Vláda se zmocňuje, aby, měníc podle § 1 hranice zemské, upravila nařízením místní platnost říšských i zemských zákonů dosud tam platných.

§ 3.

Ministr vnitra se zmocňuje, aby v dohodě s ministrem financí s konečnou platností rozhodl o majetkovém vyrovnání mezi zeměmi v případech sloučení, rozlučení nebo změny hranic okresů a obcí, kde jde současně o změnu hranic mezi dosavadními zeměmi a kde zúčastněné zemské (správní) výbory se nedohodnou.

§ 4.

Ministr vnitra se zmocňuje, aby v dohodě s ministrem financí v případech slučování, rozlučování nebo změny hranic obcí a okresů povolal dočasné vybírání obecních a okresních přírážek a dávek nestejnou výši v jednotlivých částech, kde dosud byly vybírány nestejnou výši.

Tato pravomoc může býti přenesena na úřady, které jsou podle všeobecných ustanovení příslušny povolovati vybírání přírážek a dávek obecních a okresních.